

[Indenrigsministeren.]

er, og dem er der jo mange af i øjeblikket.

Vi har fra forskellige steder fået underretning om de stoffer, man begynder at tilsætte levnedsmidlerne til konservering. Danmark har en stor levnedsmiddelindustri, og vi kan ikke regne med, at man inden for denne industri ikke vil bruge andre konserveringsmidler end dem, som er afprøvet i udlandet.

Noget lignende gælder de sprøjtemidler, man arbejder med inden for landbruget. Også her er vi nødt til at sætte ind. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Poul Claussen, som jo har lidt forstand på kemi, ikke vil mene, at blot man lader være med at snakke om det og lukker øjnene, vil alting være såre godt. Der er jo forskel på de stoffer, vi her taler om, og de stoffer, det ærede medlem kender fra sin branche. Med hensyn til de sidstnævnte er vi andre jo frit stillet, om vi vil købe og bruge dem eller ej; men med hensyn til levnedsmidler er forbrugerne desværre ikke sådan stillet. De får disse kemikalier sammen med levnedsmidlerne og har derfor krav på at vide, hvad det er, de køber, og hvad det er, de får, og at det ikke skader deres sundhed. Det ærede medlem ved også udmærket godt, at det ikke er værst med de stoffer, der slår folk ihjel, for det konstaterer man ret hurtigt, og så bliver der foretaget noget; men det, vi her står over for, er midler, som har en langsom virkning, og det er dem, det gælder om at få undersøgt.

Det er altså ikke meningen, at dette institut skal foretage de samme undersøgelser, som man allerede har foretaget andre steder, men det er meningen, som jeg sagde, at koordinere og samordne de forskellige resultater, og det er det, det nye toksikologiske institut skal tjene til.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Claussen): Den højtærede minister spurgte mig, om jeg var tilhænger af, at alle toksikologiske undersøgelser skulle centraliseres, altså ikke blot dem, der kunne siges at angå levnedsmidlerne. Jeg må sige til den højtærede minister, at det var muligvis en idé, som der kunne være noget mere fornuft i end i det, vi hidtil har talt om. Jeg er imidlertid bange for, at det vil støde på alvorlige vanskeligheder, for den højtærede mi-

nisters ressort er altså levnedsmidler i en vis forstand, men de undersøgelser, som foretages her i landet på dette område, og som jeg mener vil blive dobbelte undersøgelser gennem det nye institut, hører til under landbrugsministeriet. Jeg kan dog ikke se, at det skulle være fuldstændig afgørende for, om man kunne komme til en muligvis fornuftig ordning ved at lave et toksikologisk uafhængigt laboratorium, der havde alle mulige opgaver, f. eks. også med hensyn til disse tings anvendelighed på det medicinale område. Men det er et andet spørgsmål, som ligger noget borte fra det, vi taler om, selv om det berører det i meget høj grad.

Den højtærede minister fortalte, at det nye toksikologiske institut skulle samle alle undersøgelser fra andre steder, og dem ville man så ikke gøre mere ved, men tage andre opgaver op. Jeg vil heroverfor sige, at undersøgelserne fra andre steder allerede er samlet gennem litteraturen, for man har jo en ret betydelig litteratur på dette område; det er en af de ting, som er positive på dette område, at de undersøgelser, der gøres i talrige toksikologiske laboratorier hele verden over, foreligger som tidsskrift-artikler og monografier og er til rådighed for alle, som bryder sig om at læse dem. Derigennem kan man samle resultatet af alle de undersøgelser, den højtærede minister talte om skulle samles på centralinstituttet for toksikologiske undersøgelser, hvad der efter vor opfattelse er mindre mening i; de skal samles i litteraturafdelingen, om jeg så må sige.

Jeg har ikke opgivet håbet om, at vi kan få noget ud af det ved at tale sammen, og derfor vil jeg gerne bede om, at vi får lov til at kigge på spørgsmålet i et udvalg. Så kunne det dog være, at vi ved at tale om det kunne komme til en klarere afgørelse end den, der foreligger her.

Henry Hansen: Man har bebrejdet os, at vi er fremkommet med dette forslag igen i år. Det ærede medlem fru Ayoë Herbøl sagde, at man kunne ikke forvente, at retsforbundet skulle skifte standpunkt så hurtigt. Det forekommer mig, at vi har oplevet noget lignende adskillige gange i det høje ting, og så vidt jeg husker, havde den højtærede minister hr. Viggo Starcke